

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
judecător: I. Secieru
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: A.Pahopol, V. Negru, V. Sîrbu

dosarul nr. 2ra-213/2018

ÎNCHEIERE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Artin Oleg, Artin Ana, Artin Ludmila și Artin Ruslan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele debitorului Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/183 împotriva lui Artin Ana, Artin Oleg, Artin Ludmila și Artin Ruslan cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017 prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, casată hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 28 martie 2017 și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 06 februarie 2017 SA „Termoelectrica” în interesele debitorului APLP nr.54/183 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Artin Ana, Artin Oleg, Artin Ludmila și Artin Ruslan cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a menționat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apa caldă nr.5122 din 01 martie 2009, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire – SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău - succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și APLP 54/183, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Susține că din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 08 ianuarie 2017, datoria APLP 54/183 pentru consumul de energie termică constituie suma de 36711694,17 lei, devenind, astfel, debitorul SA „Termoelectrica”.

Totodată, afirmă că, în rezultatul consumului de energie termică, APLP 54/183 a prestat servicii de gospodărire comunală, inclusiv, energie termică, proprietarilor/chiriașilor/locatarilor apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile

ai blocului locativ gestionat, care la rândul lor au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

Indică reclamanta că, APLP 54/183 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâții pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 7 968,56 lei, pentru perioada noiembrie 2007 – decembrie 2016 în mare parte din lipsa mijloacelor financiare.

În consecință, APLP 54/183 a omis exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, fapt care pune în imposibilitate de a se achita pe creanțele față de SA „Termoelectrica”, iar pentru a evita ca la scadență debitorul să apară insolubil, legea acordă creditorilor anumite mijloace de conservare a patrimoniului debitorului și anume acțiunea oblică.

Solicită încasarea în mod solidar din contul pârâților Artin Ana, Artin Oleg, Artin Ludmila și Artin Ruslan în beneficiul APLP 54/183 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 7 968, 56 lei pentru perioada noiembrie 2007 – decembrie 2016 și în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 28 martie 2017 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 28 aprilie 2017 SA „Termoelectrica” a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 28 martie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017 a fost admis apelul declarat de SA „Termoelectrica”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă. A fost încasat în mod solidar de la Artin Ana, Artin Oleg, Artin Ludmila și Artin Ruslan datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada noiembrie 2007 – decembrie 2016 în sumă de 7 968,56 lei în beneficiul APLP nr.54/183, cheltuielile de judecată în mărime de 280,74 lei în beneficiul SA „Termoelectrica” și taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 210,55 lei.

La 15 decembrie 2017 Artin Oleg, Artin Ana, Artin Ludmila și Artin Ruslan au depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului au indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu examinarea superficială și neobiectivă a probelor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 15 decembrie 2017 în termen, în cazul în care copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017 a fost expediată participanților la proces la 25 septembrie 2017 (f.d.120), iar la materialele dosarului lipsește dovada recepționării acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii

obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 05 ianuarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa SA „Termoelectrica” și a APLP 54/183 cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 31 ianuarie 2018 SA „Termoelectrica” a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Artin Oleg, Artin Ana, Artin Ludmila, Artin Ruslan ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Artin Oleg, Artin Ana, Artin Ludmila și Artin Ruslan în cererea de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de

succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Artin Oleg, Artin Ana, Artin Ludmila și Artin Ruslan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Artin Oleg, Artin Ana, Artin Ludmila și Artin Ruslan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Iulia Sîrcu

Ion Druță

Galina Stratulat